

F. t. L. om et Fragtnævn.

indtraadte Begivenheder, som medførte en i alt Fald midlertidig delvis Standsning af Skibsfarten.

Under disse Omstændigheder vil en Ordning, der paalægger Skibsfarten et fast maanedlig Bidrag i Penge og Fragtrum, ikke nu kunne foreslaas, og da Forholdet for hele Februar Maaned har været af den ovenfor skildrede Karakter, vil det findes rimeligt at det ved Lov af 1. Februar 1917 paalagte Bidrag for Februar Maaned af 920,000 Kr. bortfalder. Indenrigsministeriet har imidlertid ment, at det ikke mindst under de ændrede særdeles vanskelige Tilførselsforhold vil være af største Betydning, at Fragtnævnet fortsætter sin Virksomhed som Raadgiver for Regeringen med Hensyn til at tilvejebringe Tonnage til saadanne for Landet nødvendige Tilførsler, for hvilke offentlig Medvirkning skønnes ønskelig eller nødvendig, og ved at føre Tilsyn med Fragtforholdene og Skibsfartens Udvikling.

Efter at Fragtnævnet den 3. Februar havde tilskrevet Indenrigsministeriet, at det, „under Hensyn til de for Tiden ganske usikre Forhold, fra 1. ds. ikke mere ser sig i Stand til at yde de i sin Tid frivillig tilbudte Fragtreduktioner for de ved Nævnets Foranstaltning Landet tilførte Kul til Kommuner, Handelsbrug m. v.“ — anmodede Indenrigsministeriet derfor Nævnet om, „saa snart det maatte have tilstrækkeligt Overblik over Forholdene, at fremsætte Forslag til en ny Lov, hvorved der toges Hensyn til de ændrede Forhold og hvori en Bestemmelse om Bortfald af Afgiften for Februar Maaned eventuelt vil kunne optages“.

Ved Skrivelse af 10. Februar fremsendte Nævnet derefter det som Bilag VI aftrykte Udkast. Nærværende Lovforslag er i principiel Overensstemmelse med det af Nævnet fremsendte.